

ΣΦΑΙΡΑ

ΑΘΗΝΑΙ 1919.—ΕΤΟΣ 1ον—ΑΡΙΘ. 10

Σάββατον 9 Μαρτίου

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 20

Ἐπιστολαὶ καὶ ἐπιταγαὶ ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν
Διεύθυνσιν

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΡΑ ΤΗ ΠΑΛΑΤΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ
Ὀδὸς Ἀγίου Κωνσταντίνου ἀριθ. 7

ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Ἐτησίᾳ δραχ. 10.—Ἐξάμ. δρ. 5.—
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ἡμιετησίᾳ δρ. 8.—

Γίνονται δεκταὶ καὶ μηνιαῖαι συνδρομαὶ
ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μ. ΣΥΡΙΓΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΝΟΙΞΙΣ ΚΑΙ ΕΡΩΣ

Τὰ ὠρῶτα χειρόνια καὶ τὰ ὠρῶτα δῶρα, τὰ δῶσι' ἀπὸ τὴν ἀρχὴν δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι
παρὰ... γρηκὰ. Ὅσον γιὰ τὸ τέλος, ἅς αερισθῶμεν τὸν Λεωτεύριον...

ΤΑ ΡΑΒΔΑΚΙΑ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΥΣΗ.

ΦΟΥΒΙΡΟΝ! ΤΡΟΥΜΙΡΟΝ!

Αντί του τακτικού ραβδασκίου του προς την «Ραβδίκα τ'»...

Μητρούση μ' αδιφρουπίμ'!

Ψούν'σα προυπέτ' «Σφαίρα» κι σ' αγνάτημα κατάκουσα...

Τατα κι οι γλυκασαζόμου Νάσου Κορ'νόγαλου

Σταυραδιοφωλή μ' Νάσο Κόλοπυ νταίρου μούροθ'...

Η ΚΟΡΗ ΤΩΝ ΚΥΜΑΤΩΝ 10 ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ Κρουση αγάπη

Η Σμαρέλια άκουσε το σιγαλό σφύριγμα του δι χωρίς έκπληξιν...

Στάς έπτά τό πρωί ο διάδρομος της βίλλας άντήχησε από το βαρύ βήμα του γιατρού...

Μπήκαν μαζί στο δωμάτιο της άρρωστης. Είχε ξυπνήσει και από το άνοιχο παράθυρο...

Η Σμαρέλια ξανάφερε ένα ακόμα φλυτζάνι. Φέρε και λίγα βουτήματα, είπε ο γιατρός...

Το βλέμμα της έπεσε στο σφύριγμα που έβγαλιε από το στόμα της. Τό βλέμμα της δέν είχε πλέον...

Τά ροδόφυλλα είχαν πέσει κι είχαν μπλεχθή μέσα στά μαλλιά της...

Μαρί μ' αδιφρουπίμ'! Μήτρον μ' αδιφρουπίμ'!

Άληθεια δέν μου έξηγήσατε πός σάς συνέβη αυτό τό άτύχημα.

Που, κύριε; Που έκινούνεσαστε δηλαδή να πνιγίτε...

Ο Μαρσέλ έγύρισε στο δωμάτιο της άρρωστης. Έδωκε όδηγίες σή Σμαρέλια για τό φασητό της...

Ό Μαρσέλ έγύρισε στο δωμάτιο της άρρωστης. Έδωκε όδηγίες σή Σμαρέλια για τό φασητό της...

Ό Μαρσέλ έγύρισε στο δωμάτιο της άρρωστης. Έδωκε όδηγίες σή Σμαρέλια για τό φασητό της...

Ό Μαρσέλ έγύρισε στο δωμάτιο της άρρωστης. Έδωκε όδηγίες σή Σμαρέλια για τό φασητό της...

Ό Μαρσέλ έγύρισε στο δωμάτιο της άρρωστης. Έδωκε όδηγίες σή Σμαρέλια για τό φασητό της...

Ό Μαρσέλ έγύρισε στο δωμάτιο της άρρωστης. Έδωκε όδηγίες σή Σμαρέλια για τό φασητό της...

ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΚΑΡΡΟΥ

(ήγουν διιλαι έπίκαροσι)

Τού φιλάτου 'Ιερεμίου παραθνήκον μοι γέγρια εν τή 'Αγοράν...

Επιποθέτεις γοιν ρηϊνάφ κρασίφ πολάκις μισοί, περιπέτονον έν κερφή βουλησάμενος...

Εβδομα άνέκδοτα

ΠΑΡΩΜΕΝΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Άφηγόνται για κάποιο τετραπέταον Μενιδιάνη: Ένώ κάποιε εξέλοκόσει άνηλεθς...

Επίσης λέγονται διά μίαν χωρικήν, την όποιαν έποχουμεννή του όνου της, ήθελισε να πειράξη...

Μαθητής εξεταζόμενος υπό τοφ καθηγητό της ζωολογίας δέν ήδυνήθη ν' απαντήση εις μίαν έπιλοισάτην ερώτησίν του...

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΓΗΣΜΟΣ

Ποιήματα διά τόν φιλολογικόν διαγωνισμόν έλαβα έκ μέρους τών κ. κ. Σ. Γ. Μαρανή, Χρ. Χουστόκη...

Τετοδοσιχα

Και μ' αγαπάς και σ' αγαπό, κρυφό καθένας τάχει. Έγώ δέν ειπ' άκόμη vai κι' έσού δέν ειπες δη...

Η στήλη μου

Η έγώ γράφω εις σανσκριτική ή πολλοί από τούς άναγνώστας δέν γνωρίζουν την έλληνικήν...

Ό κ. Π. Μαρτίνης νά περιμένη, πρώτα να δημοσιευθή κάτι που του έγω έγκρίνει, κι' έπειτα να μου στείλη άλλα...

Ό κ. Π. Μαρτίνης νά περιμένη, πρώτα να δημοσιευθή κάτι που του έγω έγκρίνει, κι' έπειτα να μου στείλη άλλα...

Ό κ. Π. Μαρτίνης νά περιμένη, πρώτα να δημοσιευθή κάτι που του έγω έγκρίνει, κι' έπειτα να μου στείλη άλλα...

Ό κ. Π. Μαρτίνης νά περιμένη, πρώτα να δημοσιευθή κάτι που του έγω έγκρίνει, κι' έπειτα να μου στείλη άλλα...

Πρέπει να ξεφρετε

— ή αγάπη ταπεινώνει της μεγάλες ψυχές και ξευφώνει της μικρές. — ή κατάντησις εινε για τόν άνδρα τό τέλο, για τή γυναίκα ή άρχή.

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ ΣΕΛΙΣ

Τα καλύτερα διηγήματα ΠΑΝΟΥΡΓΙΕΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Ένα βιβλίο Βραχμάων

Στην πόλη Παδμαβατι ήσαν ένας έμπορος, που τον έλεγαν Ντανάπαλα και που αγαπούσε την γυναίκα του, την όμοια Ντανασρή, πά- τερο κ' απ' αυτή τη ζωή του. Λοιπόν, όταν μία φορά ο Ντανάπαλας έφυγε για έναν άλλον τόπο για δουλειές του, η Ντανασρή ούτε έφαγε, ούτε φρόνιζε, ούτε μιλούσε με άλλες γυναίκες, ούτε φρόνιζε καθόλου για τον άντρό της. Μά ήθελε η Άνοιξ, η Βασίλισσα των Έποχων, όταν τα λουλούδια γερίζουν την άρμόσφαιρα με μύρια μεθυστικά άρωμα- τα, και τα κοτσούρια κελαιδιών και βομβών τα έντομα, και από άκμα οί έγκαταλεί- αθητόντα για να γαργαλίσει η καρδιά τους. Έτσι κ' η Ντανασρή, καθισμένη στο χαγιάτι της μία μέρα, τόσο μυροβόλα κ' ήλιοπερι- γιμένη, κ' βλέποντας την Άνοιξ την όμορ- φιά, αιδώθηκε κ' αυτ' να γαργαλίσει η καρδιά της, κ' έλεγε μέσα της με πόνο, πόσο μάταια χαμένη πήγαινε ή όμορφη της!

Και απ' απέναντι μία της φιλενάδα κατά- λαβε απ' το ύψος τη σκέψι της και της ερώ- ναξε:

— Έ! Καλή μου φίλη! Πώς αφήνεις και ηγαίνεις έτσι χαμένη ή όμορφη κ' ή νιότη σου; Άκούσι το κοτσούφι που κελαιδίει. Ξέρεις τί λέει ο κήρυκας αυτός του Βασιλέως Έρω- τος; «Ας αφήσουν όλοι οι περιήφανοι την περιήφάνια τους κ' ας ακολουθήσουν το μεγα- λώ Βασίλη μου. Γιατί σαν το νερό φεύγει ή νεότης και ή ζωή εινε σύντομη.»

Κ' ή Ντανασρή, άκούοντας τά λόγια αυτά της ελπε:

— Ά! Άλλήθεια λές. Δεν μπορώ πιά να ύποφέρω. Νάχα έναν έρωμένο.

Κ' ή φίλη της, ή καλή, της σύστησε τότε τον άδερφό της. Η Ντανασρή τον άγάπησε πολύ, και παραδόθηκε όλη στην άγκαλιά του. Κ' αυτός, από ένα καρτίσινο μιά νύχτα, ενώ αυτή κοιμότανε, της έκοψε την πλεξούδα των μαλλιών της.

Υστερα από καιρό γύρισε ο Ντανάπαλας, ο νόμιμος σύζυγος της Ντανασρής, και χτύ- πησε την πόρτα. Κ' ή Ντανασρή, μόλις είδε απ' το παράθυρο πως ήσαν ο άνδρας της, του φώναξε:

— Στάσου λιγάκι άνδρούλη μου, ως πού να τά συγυρίσω όλα.

Και παίρνοντας την κοιμένη πλεξούδα, την έβαλε στα πόδια της έφροστιάς θεάς, κ' έπειτα, ανοίγοντας την πόρτα, ώδήγησε τον άνδρα της μυστός στη θεά, για να προσκυ- νήσει. Κι' αυτός, βλέποντας την πλεξούδα της γυναικάς του στης θεάς τά πόδια, είπε:

— Πώς αυτό;

Κ' εκείνη απάντησε:

— Τόχα τάμα στη θεά! Όταν μου έφυγες της ελπε: «Ο καλή μου θεά! Κάνε να γυρί- ση με το καλό και γρήγορα ο άνδρούλης μου και θά σου άφαιρωσω την πλεξούδα μου.» Και τόρα που εσ είδα να γυρίζεις γιγής στην άγκαλιά μου, άγκαλιέ με μου, πως μπορούσα να μην κρατήσω την ύπόσχεσί μου;

Κι' ο άπονηρετός ο Ντανάπαλας προσκύ- νησε τη θεά και την εύχαρίστησε για την ά- γάπη και την πίστι της γυναικάς του!...

Τρίκ

ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΑ

ΕΡΩΤΙΚΗ ΦΙΛΙΑ

Άξιας προσοχής — στυλ Άρχοντάκτου— άπαντήσεις μου έστειλαν την εβδομάδα αυ- τήν αι δίδες Μαρία Μ., Τίτικα, Καίτη Νικο- λώου και οι κ. κ. Ν. Κουκοτάρας και Φοί- βος Χρυσάνθεμος. Προκειμένου να κλείση με το σημειονον φύλλον τού δημοψήφισμα, διαβάτω ξανά όλες της άπαντήσεις των ό- ποιων έσημείωσα την λήψην και που λένε κάτι.

Αι περισσότερα ύποπίπτουν εις τό θεμε- λιώδες σφάλμα να συγχέουν την αμιτίε αμου- ρεμς με τόν έρωτα, να θεωρούν δηλαδή την πρώτη ως πρόλογον του δευτέρου. Δεν εινε όμως αυτό. Δεν άρνούνται ότι κατά τό 99% άπολήγει σε έρωτα, έν τούτοις στον ίδιο δεν μπορεί ν' άπολήξει και μία άπλή γνωριμία;

Κι' έν τούτοις ή γνωριμία, έφ' όσον περιο- ρίζεται εις τα όριά της, δεν εινε έρωτας. Κάτι άνάλογον συμβαίνει και με την έρωτική φι- λία. Άλλοι πάλιν τον συγχέουν με τόν πλα- τωγικόν έρωτα. Βεβαίως και ή μέν, όπως και ο δε, άγάνονται εις την σφαιραν του ίδανισμού, άν ήσαν όμως τόν ίδιον δέν θά ύπείχε λόγος να είχαν διάφορα όνόματα.

Άλλοι από τους άπαντήσαντας τόν παίρ- νουν πολύ έλαφρά τόν ζήτημα και άποπει- ρώνται να κάμουν πνεύμα. Κι' έτσι καταν- τώ πέγνε μόνον, από όλον τόν όγκον των ά- παντήσεων που έλαβα να προσεγγίσουν ο- πωδδήποτε προς την αλήθειαν. Εινε τώγ δίδων Καίτη Νικολώου και Τίτικας, και τών κ. κ. Π. Κεράλα, Δρόσου Άλόη και Θεοδωράκη. Δεν εινε περιεργον, διότι και τό θέμα δεν εινε έκτάκτως εύκολον. Και άλ- λότε κάπιο μεγάλο Γαλλικόν Περιοδικόν έ- ζήτησεν επ' αυτού την γνώμη των άναγω- στών του, οι έπιφανέστεροι τών Γάλλων intellectuels άπήτησαν, έν τούτοις δεν κατέ- στη δυνατόν να ευρεθί ή τελειωτική for- mule τού όρισμού της έρωτικής φιλίας.

Οπωσδήποτε και από τας πέγνε αυτές ά- παντήσεις μόνον δύο μπορώ να ξεχωρίσω, διότι μόνον αύται δίδουν ένα συγκεκριμένον όρισμόν. Εινε αι άπαντήσεις τών δύο δε- σπονιδών. Η δια Τίτικα γράφει: «Έρωτική φιλία εινε φιλία δύο καρδιών». Οι ήθιμο- λογοί θά προσθέσουν: «άνηκουσών εις έτε- ροφύλους ύπόψεις». Χωρίς άλλο. Η δια Καίτη Νικολώου άπαντά: «Έρωτική φιλία εινε: Όκνηρία αιδήματος». Πολύ σωστά αυτή εινε πράγματι ή ψυχολογική κατάστα- σις των «έρωτικών φίλων».

Ο κ. Άρχοντάκης βραβεύει την δίδα Καίτην Νικολώου και την παρακαλεί να του γράψη ποιδ βιβλίον θέλει να της άποσταλή ως έραβετον. Νόρα

ΞΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΠΑΙΔΙΚΟ ΕΙΔΥΛΛΙΟ

(Άπό τά «Πεσσεργούδα» του Λεόν Ντεβί)

Άννούλα, περιστέρα μου, άκουσε τί σου λέει ο μικρός σου Μιμάκος. Άν θέλεις, πάμε, πάτι, στο λεϊβαδι να γελώσωμε, κάτον εκεί στην άκρο- ποταμιά, όπως προχθις—θυσάσαι;— ύστερα απ' τόν σχολείο. Θυσάσαι τί δρατα περάσαμε, ξεπλο- μένοι άπάνω στα χορτάρια, κιντάζοντας τόν ήλιο μέσα από τόν γύρο των ψάθινων καπέλλων μας κ' άκούοντας τά μικρά γελία σου, να παί- ζουν κνηρητό μέσα στις καλάμις; Μούδινας κ' έτραγου άγριος ένύπθρος κ' έσκασες στα γέλια που μ' έβλεπε να ένύπθω τά μούτρα μου. Μά έγω σου μάχνα άρατα βατόμουρα, που ήταν τόσο γλυ- κιά και μούλεγε πως ήσαν ζαχαρωμένα. Θέλεις, λοιπόν να ξαναπάμε; θά λυώσωμε άλλη μιά φορά μέσα στα δάγυλιά μας τά κίτρινα λουλούδια του ύμναριού, για να αιδωνόθουμε καλλιτε. α τό γλυκό άρωμά τους. Όμως να μη με κοιροδέεις πάλι, και να μω λες να κάνουμε ένα καλαθάκι, και να μου λες με γέλιο να σταθώ τά με μάθης. Θυσά- σαι; Πήρες δυο μεγάλα βοδύρα, και μούπες να τά κρατήσω σφιχτά μέσα στα όννια μου. Και σέ, τότε, άντι να τά πλέξης, έπως περιμένα να κνήψης, τά τραβήξες δυνατά και μω άπρησε έλο τόν στυ- φρό φλοιό τους στο στόμα μου. Και μ' έκανε να φτύνω μέσα όρα! Και σέ, όλο γελώσες! Κωκο- κόρτω! Μά, πές μου ξέρεις κ' άλλες τέτοιες κο- ροιδίες;... Φέρε μαζί σου λίγη κλωστή και μιά καρφίτσα. Έγώ με μιά βέργα θά κάνω ένα άγκι- στρο, και θά προσπαθώ να σου πιάσω ένα ψα- ράκι από τόν ποταμό, που θά τό πές στη γαργά- σου μαζί με μιά καλή μαγογιά συνήθεια, και με μιά καλή χειροβόλι δροσοτό χορτάρακι, για τό άσπρο κοινέλακι σου που τρέφεις μέσα σε μιά κάσπα παιλιά, σε μιά γωνιά της αδής σας.

Άν δεν εινε αυτή ή ένύπθια. τότε τί θέλεις;— πές μου.

Άννούλα, περιστέρα μου, άκουσε τί σου λέει ο μικρός σου Μιμάκος! Τρίκ.

ΑΠΟ ΤΕΣ ΔΥΟ...

Γυρνούν τά σοκάκια δυο κοροτσάκια —της νύχτας μεράκια — ή Νίνα κ' Κάκια. Η μιά ή τρελλή χαρίζε φίλι στο κάθε παιδι με άγάπη πολλή. Η άλλη ή Κακια πουλάει φιλιά μονάχα σε κείνους πουχον ψιλιά. Από τες δυο έγω προτιμώ την πρώτη την άσικαία τη... Μπολεβεβίτισσα.

Χαμίν

ΓΙΑΔΗΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Η ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΜΑΝΝΑΣ

— Ζάν Ρισπέν —

Ένα παιδι, μοναχοπαιδι άγόρι άγάπης μας μάγισσας την κόρη.

— Δέν άραπό έγώ, τού λέει, παιδιά, μ' αν θέλεις να σου δώσω τόν φίλ μου, της μάνας σου να φέρεις την καρδιά να όίξω να τη φέρη τόν σκελλί μου.

Τρέχει ο τός τή μύνα του σκοιόντι και τή καρδιά τραβά και ξεριζώνει και τρέχει να την πάη' μα σκοιόντι και πέφτει ο τός κατάχαμα με δαίτη.

Κυλάει ο νός και ή καρδιά κυλάει και την άκύνει να κλαίη και να μιλάη. Μιλεί ή μάνα στο παιδι και λέει: — Έχνήσος, άγόρι μου;... και κλαίει!

— Άγγελος Βλάχος

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

ΒΡΑΔΥ-ΒΡΑΔΥ

Τό βράδυ-βράδυ, που άργά γέρνει στη δύο ο ήλιος να κοιμηθί. Τό μωρομένο άγέρι φέρνει μιά μελωδία μαγευτική. Τά κυματάκια τρελλά π' άφρίζουν, και τά πουλάκια που κελαιδιών, εινε φανούλες που ναυορίζουν μικρά άγγελούδια να κοιμηθού. Και κλειών άδελά τότε τά μάτια κ' έρχεται ο ύπνος σιγά-σιγά, πετώ στα όννια χουστά παλάτια κ' όνειρα βλέπω γλυκά-γλυκά.

Μαρία Άλβη

Η ΧΑΡΑ

Στό σπεί του φτωχού παρά, στού πλοίου του παλάτι, τρέχει όσαν τρελλή ή χαρά καρβάλλα πάγω σ' άτι

Μά τ' άτι ν'αι χοργόποδο και μανισμένα τρέχει κ' έτσι ο καθένας τη χαρά λίγον καιρό την έχει.

Κ. Χατζιώτης

Τ' ΟΝΕΙΡΟΠΟΛΗΜΑ

Μεσο' στις νύχτας τά σκοτάδια, όταν μόνος [ευρεθό] μιά γλανκώξανθη παρθένα πάντα θά όνειρο- [πολά] κ' όλο βλέπω να προβάλλη μιά μ' όλοχρυσά [μυαλλιά] μιά μ' αιδέριο σωματίκια και πανώργια εύ- [μοσφιιά] Είν' αυτη! που σ' όνειρό μου κάθε βράδυ [θα την] δώ, άλλα φε! όταν ξυπνάω μένω μ' ένα στεναγμό και την όμορφη ξανθοσίλα δώ κ' και γιά να [τήν] βρω ψάχνω τόρα μέρα νύχτα, άλλ' εις μάτην [άγομπω] —

Άθήνα Γ. Κ. Νοδούλας

* ΣΤΡΟΦΕΣ ΧΟΡΟΥ *

Στη σάλα τά μυρολόουση τη χιλοφοτισμένη διαβαίναγε χαρούμενα άγκαλιαστά ξενγάρια... και γύριζαν και γύριζαν στους ήηους βυ- [θησμένα] της μουσικής... πτό βήμα τους όυθμούθ' ά- [νάρχα-άναρχα!]

— 2 —

...Τι γλύκα! στην άγκάλη μου με χείλι φλο- [γισμένα] σάν καρβάκι — άρμένιζε άφρόπλιστη κο- [πλέλλα] μέσο' ο' άρμονίας κύματα άτέλειωτ' άλω- [μύνα]

— Ω! τί άξέχαστη στιγμή! τί όνειρο! τί [τρέλλα]... Γεώργ. Κ. Β.

* Έβρωνα και κουτά

Έο ά ν ης. — Νόμιζα ότι θά μπορούσες να φυλάξεις αυτό τό μουσικό. Έο ά ν η. — Τό φύλαξα μιά βδομάδα, περι- σσότερο δεν μπορούσα... τί με πήρες; Για ψυ- γειο;

ΣΦΑΙΡΑ

* Από τόν Καρνέ της Σόνιας *

Πώς βρέωω την άρραση

Η άγάπη δεν εινε τίποτα άλλο παρά ο πό-θος της κατακτήσεως, και ως τόσο ή κατά- κτησις δίνει ένα τέλος στην άγάπη. Έχει, λοιπόν, μέσα της ένα διπλό έρωτα, της ζωής και τού θανάτου, κ' εκείνο που την κάνει να ζήση, εινε έπίσης, εκείνο που την σκοτώνει. Θά πέθαινε άν δεν κατακόψει, και πεθαίνει, άπ' ού κα' άκτησε — να ή άγάπη άτόρια μέσ' α' αυτήν την άντιθεση. Άπ' αυτό ηργάζουν τό μυστήριόν της, ή παραφορές της, και τά παραστρατήματά της.

Όλοι οι θρίαμβοι της άγάπης όπως κ' ο' άλλι ή συμφορές της προέρχονται από την πρόσ- πάθεια τού άνδρός να κάμη τόν πόδο άτελεύ- τητον.

Δέν πιστεύω ότι, όταν εινε κατέως γέρος, παύει ν' αγαπά και ν' αγαπά με κόστιν ν' τρώσο. Μιά γλυκαία φίλια, τόσο γλυκαία όσο κ' ή άγάπη, μπορεί να ένωση μιά γυναίκα με έναν άνδρα, που συναργήθηκαν άργά στο δρόμο της ζωής — που πέρασαν την ήλικίαν των περιστεριών και τους όποιους κάνει ν' ά- ποφεύγουν τους κινδύνους των περιπετειών αυτών, ή μέριμνα για τ' όνομά των, για την ήουχία των, — τά την ύγεια των, που δεν τους άνχκει πιά έντελλός, καθώς και ή σεμνήτης και ή φροβή που γελούν μες λιποψυχίας ή μετς άπογοητίσμος.

Εινε κοικεταρία πολύ ευγενική να προτιμή κανεις μιά τέρψη δίχως σφοδρότητα, που καμιά άπογοητέυσις δεν μπορεί να την κα- ταστρέψη, από όλους τούς μεθυστικούς κιν- δύνους της άγάπης. Χάδια γυναικίον χειρών, που ήβαιναν τρυφερά, χάνια ματιών, που έξα- κολουθούν να εινε όμοια, φιλιά άγνά πάνω στο μάγουλο με την άκρα των χειλιών — όχι πολύ κοντά, όχι πολύ θερμά...

Κλωθογυρίζει κανεις έτσι γύρω από μιά ευτυχία κλεισμένη, έξω από την πόρτα της οποίας έφθασε πολύ άργά, όταν εινε κλείσιμ πιά — κ' εκείνο που δοκιμάζει, ύποθέτω ότι εινε κάτι τε πιχρό μιά και έκλεκτό τό ακαθό- σστο όραμα τού τί μπορούσε να ήταν και ή άνάμνησις που έξέρε να έπινοη ή καρδιά — άπολαύσεων που δεν έδοκιμάσε.

(Femina).

ΓΑΡΥΦΑΛΛΑ — ΧΕΙΛΙΑ

Στ' όμορφο τού χαγιάτι σου προχθές, γαρύφαλλα σε είδα να ποτίζης. Μά και τά κόκκινα χειλιάκια σου γαρύφαλλα ταιριάζουνε, νομίζεις.

Άπό τά μωρομένα κόκκινα γαρύφαλλα, πως ήθελα να πάγω να μυρίσω! Μά και τά κοραλλένα τά χειλιάκια σου, πως ήθελα γλύκα να τά φιλήσω.

Με τό λευκό της χέρι τ' αλαβάστρινον, μου πρόσφερε λουλούδια μωρομένα. και γέροντας με χείρι τό κεφάλι της, έφίλησα χειλιάκια ζηλειμένα.

Κωστής Ύδραϊος

* Ο ΜΑΓΕΙΡΟΣ ΣΑΣ *

Βάλετε εις ένα βαθύ ταψί ένα ψάρι, όποιο- δήποτε, αλλά καταλληλότερον εινε τό είδος που όνομάζεται «γαλέος» και σκοπίσατε έπά- νω του άρετην ποσότητα λίπους χοιρομη- ρίου, άκολούθως δε καλψάτε τό καλά με άδιάβροχον χαρτί. Κάμειτε κατόπιν «παργέ- μου» από ψύχα φουοιού, ψλοκομμένο μαιν- ταιό, τριμμένη φλούδα λεμονιου, λίτος νεφροίν, και ό, τί άλλο λίπος, και όλιγον άλτα. Κέμα ε όλον αυτό τό μίγμα ένα ούλον τόν όποιον θέ- τετε πλάτ στο ψάρι και όχι μέσα από τό χω- ρτί. Γίνετε πτό άφρότω άν ψηθί κατ' αυτόν τόν τρόπον. Άλείφεται με λίπος πολλές φορές τό ψάρι, επαναθενόντες τό χαρτί εις την θέ- σιν του, διά να διατηρηάι ύγρον, και όταν ψηθί σεβρίρετε τό με καλόν ζουμί κρέατος. Άρχει μιά ώρα διά να ψηθί ένα ψάρι μιάς όκας, με σαγιανή φωτιάν.

Όταν βραζετε ψά- ρι, να άφαιρείτε τόν άφρον εύθως σε οχημα- τίζεται εις την έπιφάνει- αν τού νερού, διότι άν τόν αφήσετε εις την χύ- ττραν, τό ψάρι θά χυθή τό άρωμά του και τή νο- στήματά του.

Εις τόν προσεχές φύλλον της «Σφαίρας»: Πώς παντερεύονται στη Ρωσία. Δεν θά χορε αίτετε να τό διαβάζετε.

* Αγαθαγγέλου τού άνάγνωστα *

* ΕΥΛΟΓΟΣ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ *

Έκ μέρος του σεβαστού ήμων φίλον και πο- λιτίμου συνουγάτου κ. Άγαθαγγέλου λαμβάνομεν την έπιμονήν επιστολήν, ήν κατά καθήκον δημο- ούεδομεν:

Άγαθαγγέλος Άιδίω διοικητά «Σφαιρας» Βαθρακονησιόδεν. Έριγδούπως διαμαρτυρούμαι άπενογνιάς σας ότι βουληθέντες έμοις ποδιν ύποθέσασθαι έν παροξομώμω τούτοις «Σφαιρος» τροχικά ζωά- ρια, άπερ φείδετε κέληνητα, τό όποιον αναρ- οχουμένω άνωτέρωθεν καταβροχθίζουσιν τόν πολυπαθές ιοι κοριόν, καταπειθεύονται με, όπως τοεχολοβάσκον, καταπευθεύονται με, υεισθαι άνετίτλησ, τό όποιον κλεισθως πε- πρακότες, περικλώ δθεν μήπω τό τοιούτον έπαυλήφετε.

Μεθ' όλβιότητος και ύποληπτικώς κατασπαζόμενον ήμίν

Άγαθαγγέλος Σημειώσις «Σφαιρας». — Μή έννοήσαντες οι δειλάι γρό εκ της άνωτέρας βαθισογύστου επι- στολής, ήρακώσθημεν να την παρακίμεωμεν εις την συνουγάτριά μας Γραφολόγον, ήτις ήδη ήθη να κάμη έπιτομή διάγνωσης της έννοίας της έπι- στολής. Κατά τό πόριμα λοιπόν της διαγνώσεως ταύτης ο έκλεκτός μας συνουγήςτις διαμαρτυρείται διότι εις τό προηγουμένον φύλλον είδοσαμεν κάτο- ρθεν της συνουγιάς τον την έπισημοικην στή- λην, ήτις όμιλεί περί τού εκ των έλληνοκενών ζω- φρον κινδύνον, φαίνεται δ' ότι τά μοχηρά ταύτα ζωφρον προσιβαλον τόσοσ σφοδρός τόν κ. Άγα- θαγγέλου, ώστε ν' άπειθνή προς ήμάς την δια- μαρτυρίαν του, δικαιούστην άλλως τε. Περτε ν να σημειώθη ότι έδοπιμασθεν να τού ζητήσωμεν μν- ήσας συγγνώμας και να τού άποπειλούμεν σακωνα άνεν οχιόντου.

ΟΙ ΔΙΑΓΝΩΣΙΜΟΙ ΤΟΥ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

* Τ' ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ *

Διά τά θέματα τού διαγωνισμού τού Ιου δεκαπενθήμερου τού μηνός Φεβρουαριου μας έστειλαν λύσεις όποσδήποτε όρθάς οι: Άθηνών, Β. Μαζόπουλος, Μιχ. Γιαμπανας, Ίωάν. Λαμπρινάκης, Η. Ηλιάδης, Γεώφ. Θωμόπουλος, Βασίλικη Βλάχου, Άσπασία Μπουσίου, Άδ. Πίπτας, Άγγελική Τζουάννου, Έπαργίωφ. Γ. Άθανασόπουλος, Δημ. Όρφα- κός, Κωνστ. Μεταξάς, Άπ. Σαμαράς, Χρι- στόφορος Χρυσάκης, «Μαύρος Ίπότης», Άγγ. Κοργαδόνης, Χ. Αμπεροπούλος, Χαρ. Δι- γενής, Γ. Κωσταντέλιος, Γεωσ. Σιλβέρδης.

Μεταξύ των άνωτέρω ένγέντο κλήρωσις και έκέρδισαν κατά σειράν οι έξης: Ιος Βασίλικη Βλάχου δραχμάς 20, 2ος Χριστοφ. Χρυσάκης εκ Θεσσαλονίκης δραχ. 15, 3ος Β. Μαζόπου- λος εκ Άθηνών δραχ. 10, 4ος Μιχ. Γιαμπα- νάς εκ Άθηνών δρ. 5, 5ος Άγγελική Τζουάν- νου εκ Άθηνών μίαν έξάμηνον συνδρομήν της Σφαιρας και 6ος Ίωάν. Λαμπρινάκης μίαν τριμηνον συνδρομήν της «Σφαιρας».

Παρακαλούνται οι κερδισαντες να μās δη- λώσουν κατά ποιόν τρόπον έπιθυμούν να λά- βουν τά βραβεία των.

ΚΑΛΩΝΤΙΚΑ

(Πολυσόρκον δίαταξ)

Θέλετε ν' άδυνατιστε; Προσέξατε, χρειά- ζεται μέθοδος και θέλησις. Και πρώτα πρώ- τω τραπεζί να συνηθίσετε να σηκώσετε απ' τό τραπεζί πών χορτάσσα. Κατόπιν θά εγ- καταλείψετε σιγά σιγά τό πορνιό γεύμα σας, τό όποιον μπορείτε να αναπληρώσετε τε- λείως με διάφορες άκήσεις. Θα πίνετε όσον τό δυνατόν όλιγώτερο, άποφειούσατε πάντο- τά σιρίτα, τή μπύρα, τής λεονιάδας και τό γάλα. Ένα έλαφρό άρετιοισατο κρασί, ο πι- κρός καφές και πτό πάντων τού τοπί θεω- ρούνται όχι μόνον άβλαβή άλλα και έξαιρετα κατά της πολυσορκίας φάρμακα.

Άπ' τά τροφιμα θά άποφεύγετε τά λιπα, βούτυρα, λάδια, κρέας χοιρινόν, χήνα, κα- ρύδια, έλιές, ύμυλόδη, πάστες, ταπίοκα, πα- τιάτες, ρυζι φασόλια, κουνιά, φακήκαϊ κάστανα. Θα συντηρήθε δε με λαχανικά (τά παραγίγια θεωρούνται πολύ άποτελεσματικά) κρέας βο- δινόν, άρνάκι (πάντοτε ψητό) κοτόπουλο, διάνο, γνομιάτες και φρούτα έννά (πορτοκάλια, φρά- ούλες, σταφύλια, κεράσια, μήλα κλπ.) Η ζά- χαρη, τά γλύκα και πτό πάντων ή σοκολάτα (πλουσία εις λιπαρά σώματα) και όριωμένα φρούτα (βερούκοκα, άγγούρια, χουριάδες) άπο- γορεύονται. Τό βροδινόν δειπνον σας θά εινε λιτότατο και θά άποτελήται κυρίως από χορ- ταρικά τυρά, φρούτα και τού.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ζητείται μάγειρος διά Κατάστημα Γυναι- κείον πίκων. Πειραμένοσ λοποδύτης με καλός συστά- σεις ζητεί έθείν διά διαχείριον Ταμείου. Πολείται πολυτελής άμαξια. Καθίσταται γνωστόν ότι ο μέν Ιππος ύποφέρει από ρευμα- τισμόν, ο δε άμαξηλάτης από μάλην. Καλλίφωνος όνος ζητεί θεσιν εις Μαγδολι- νάταν ως τειρόσ. Πληροφορία παρά τή συ- ζήτω του. Άθήνα. Κόκκινος — Σαφραϊνάκι.

Μετα τό ταγκό, τό μαξί, τό φρέ-τρότ, ίδου ένας νέος χορός, που κινδυνεύει να γίνη της μόδας. Έλκει την προέλευσιν του εκ Ίσπανίας, έβραπισθή «Μαλανοέλλο» και εις τό Παρισί όλοι καταγίνονται μετά σπου- δής εις την εκμύθησιν του. Περισσότερα λε- πομέλεια επί του παρόντος έλλείπον, έν τούτοις ες έτοιμασθημεν να τόν ύποδεχόμεν και εις τό κλεινόν Άστν, όταν θά ευδοκήση να μās έλθη.

Να συνιστῃ κανεις δύο άτομα προς άλλη- λα, ίδιος έναν κίτριον σε μία κυρία, δεν εινε πολύ εύκολο πράγμα. Άνεσθητικής τών γενικώ άφορισμών τού κόδινος της: κα- λής συμπεριφοράς, κατά τούς όποιους ο κύ- ριος παρουσιάζεται πρώτα προς την κυρίαν, ο μικρότερος προς τούς μεγαλύτερον, ο ύπο- δεστέρας κοινωνικής τάσεως προς τόν άνω- τέρας τοιαύτη, χρεϊζεται και κάποια άλλη τέχνη. Πρό παντός δεν χρεϊζεται ξερότης και ύπερβολικά έπίσημος τόνος. Άλλ' ουτέ ή σύστασις πρέπει να γίνεται πλύ τυπική και πολύ βιαστική, κατά τόν παναόρμον τροπον: «Ο κύριος τάδε—ή κυρία δευτα.» Προσπα- θείτε πάντοτε να βρίσκετε κάποιον καλαχη- νον λόγον για τόν συσιστώμενον. Π. χ. «Κυ- ρία Α. γνορίζετε τόν κ. Β.; εινε από τούς έκλεκτοτέρους μου φίλους» (ή γνωρίζουσ μου). Όταν επακολουθήση ή χειραψία, ή υπόκλισις, ή ανταλλαγή βλεμμάτων και μειδιμαστων, έξακολουθήστε με φωνή μάλλον χαμηλή: «Ξέρυτε κ. Β., ή κ. Α. εινε ή πιο έμπιστος φίλη μου» (ή ή πιο έρασμαία γυναίκα τού σα- λονιού μου ή, ό, τί άλλο σκεπτικό και πρόχορο έχετε). Προσέξατε μιδ-δυό άόμιμη φροσείς διά να συνδεθί ή όμιλία, εις τρόπον ώστε, όταν βρεθίτε εις την άνάγκην ν' άπομακρυ- νθήτε, οι δύο νεωνόριστοι να μπορούν να άντειναύρον μόνον τον τόν διάλογον.

Πολλές ντάμες άρχίζουν πάλιν να τοποθε- τούν εις τό άνοιγμα τού κορσάι τον ένα τριαντάφυλλο, μιά καρμέλια και ή δολοχίρο μικρό μωκοκκατάκι από μενεζέδες. Τres char- mant, μολονότι κοστίζει πολύ άκριβή στη σημερινή εποχή. Ώς τόσο παρέχει την ευ- σημεινή έποχή. Ώς τόσο παρέχει την ευ- σημασία σε μι ή ώραία κυρία να ένδικηθί εκεί- νου που την έννοχη, λιμνοσορτα δήθεν εις τά χείρα τού άγαπημένου της τού ερωτός.

Πολλές ντάμες άρχίζουν πάλιν να τοποθε- τούν εις τό άνοιγμα τού κορσάι τον ένα τριαντάφυλλο, μιά καρμέλια και ή δολοχίρο μικρό μωκοκκατάκι από μενεζέδες. Τres char- mant, μολονότι κοστίζει πολύ άκριβή στη σημερινή εποχή. Ώς τόσο παρέχει την ευ- σημασία σε μι ή ώραία κυρία να ένδικηθί εκεί- νου που την έννοχη, λιμνοσορτα δήθεν εις τά χείρα τού άγαπημένου της τού ερωτός.

Πολλές ντάμες άρχίζουν πάλιν να τοποθε- τούν εις τό άνοιγμα τού κορσάι τον ένα τριαντάφυλλο, μιά καρμέλια και ή δολοχίρο μικρό μωκοκκατάκι από μενεζέδες. Τres char- mant, μολονότι κοστίζει πολύ άκριβή στη σημερινή εποχή. Ώς τόσο παρέχει την ευ- σημασία σε μι ή ώραία κυρία να ένδικηθί εκεί- νου που την έννοχη, λιμνοσορτα δήθεν εις τά χείρα τού άγαπημένου της τού ερωτός.

Πολλές ντάμες άρχίζουν πάλιν να τοποθε- τούν εις τό άνοιγμα τού κορσάι τον ένα τριαντάφυλλο, μιά καρμέλια και ή δολοχίρο μικρό μωκοκκατάκι από μενεζέδες. Τres char- mant, μολονότι κοστίζει πολύ άκριβή στη σημερινή εποχή. Ώς τόσο παρέχει την ευ- σημασία σε μι ή ώραία κυρία να ένδικηθί εκεί- νου που την έννοχη, λιμνοσορτα δήθεν εις τά χείρα τού άγαπημένου της τού ερωτός.

Πολλές ντάμες άρχίζουν πάλιν να τοποθε- τούν εις τό άνοιγμα τού κορσάι τον ένα τριαντάφυλλο, μιά καρμέλια και ή δολοχίρο μικρό μωκοκκατάκι από μενεζέδες. Τres char- mant, μολονότι κοστίζει πολύ άκριβή στη σημερινή εποχή. Ώς τόσο παρέχει την ευ- σημασία σε μι ή ώραία κυρία να ένδικηθί εκεί- νου που την έννοχη, λιμνοσορτα δήθεν εις τά χείρα τού άγαπημένου της τού ερωτός.

Milton

Η ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΟΥ ΦΕΜΙΝΙΣΜΟΥ ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

Ἡ πρώτη σοφραζέττα τῆς ἀρχαιότητος

Εἰς τὴν δρώνυμον κωμωδίαν τοῦ Ἀριστοφάνους ἐμφανίζεται τὸ πρῶτον σπέρμα τοῦ φεμινισμοῦ ἐν ὑποτυπώδει καταστάσει. Ἡ Λυσιστράτη, ἀγωνιζομένη πρὸς κατὰπανσιν τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, συναγείρει τὰς γυναῖκας καὶ καταπέθει αὐτάς ν' ἀπόσχων τῶν πρὸς τοὺς συζύγους των τρυφερῶν καθηκόντων, ἐγκλείεται μετ' αὐτῶν εἰς τὴν Ἀκρόπολιν καὶ ὑποκινεῖ παρομοίαν στάσιν καὶ εἰς τὴν Σπάρτην. Ὡς εὐνόητον, αἱ συνέπειαι τοῦ κινήματος τούτου ὑπῆρξαν ὀδυνηραὶ διὰ τοὺς ρωμαλέους τότε ἀνδρας, οἵτινες οὕτω πειθαναγκάζονται νὰ καταπαύσων τὸν πόλεμον.

Αἱ Ἀτθίδες δύνανται νὰ κωχῶνται ὅτι εἶνε κατ' εὐθείαν ἀπόγονοι τῆς πρώτης ταύτης σοφραζέττας.

✱ Η ΠΥΘΙΑ ΣΑΣ ✱

Un sieur Paul. *Φάρσαλα*. — Εἶπτε φιλοσκόμιον, διατηρεῖτε δηλαδή ἕχνη μίας παλαιᾶς εὐθύμου φιλοπαιγμοσύνης. Τώρα ἀρχίζετε νὰ μεταβάλλετε ὄχι μόνον ἕνεκα τοῦ ὑλιβεροῦ πράγματι περιβάλλοντος, ἀλλὰ καὶ διότι εἰσθε εἰς τὴν ἡλικίαν, εἰς τὴν ὁποίαν κάθε νέος ἀρχίζει νὰ σοβαροποιεῖται. Εἶνε ἐκείνο ποῦ λέγε «πῆξει τὸ μυαλό». Αὐτὸ ὅμως δὲν πρέπει νὰ σὰς λυπῇ. Ἔχετε πολλὴν ψυχολογικὴν παρατηρητικότητά καὶ μετὰ τὸ νὰ συγκεντρώνεσθε εἰς τὸν ἑαυτὸν ὀφειλεῖσθε πολὺ διανοητικῶς. Τὸ εὐτύχημα δὲ εἶνε ὅτι μετὰ τὴν θυμοσοφικὴν διάθεσιν ποῦ ἔχετε δὲν ὑπάρχει φόβος νὰ μεταπέσετε εἰς μελαγχολίαν. Μόνον ποῦ τισταλεῖτε.

Τὸ *Μαγεμένο Ἀκρογᾶλι* μετὰ συγχάριε διὰ τὴν ἀκριβῆ διάγνωσιν ποῦ τοῦ ἔκαμα. Διζολε! ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει δὲν θὰ ἦ μόνον Γραφολόγος.

Ἡ Γραφολόγος

ΤΗΛΕΦΩΝΗΜΑΤΑ

Ν. Χατζάκη. Δήλωσις ἐλήφθη. *Ι.Κ. Ι.Μ.* Ἐνεκρίθησαν. *Ρωμαίων*. Δίκαιον ἔχετε ἀλλὰ ἡ μικρὰ προσθήκη ποῦ ἔκαμα μᾶς ἠγάπησε νὰ δεχθῶμεν τὴν ἔγκρισιν. *Στ. Φεγγά-*

ρηγν. Τὸ σταλὲν δὲν θὰ ληφθῇ ἐπ' ὄψιν διότι δὲν εἶνε ἐγκριζόμενον τὸ ψευδώνυμον *σας*. *Φοῖβον Λέοντα*. Ἐάν ἐγκριθῇ θὰ δημοσιευθῇ μετὰ τὴν σειράν του. Ἄν θέ'ετε νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὰ «Ἰδιαιτέρὰ Σας» στοιχίζει ἐμμέτρως δρ. 7 εἰς πεζὸν δρ. 3.50. *Φωτεινὴ Χρυσάλις*. Ἐπιστώθητε μετὰ δρ. 4 καὶ 40. *Α. Ι. Α.* Φύλλα ἐστάλησαν. Σὰς εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ἐνδιαφέρον σας. Μη στενοχωρηθετὸ ὄραϊον φαίνεται πάντοτε. *Ἀλεξ. Δρακονίδου*. Διαγωνισμὸς ἐλήφθη χωρὶς τὸ δικαίωμα συμμετοχῆς. *Μυστηριώδη Ἰππότην*. ὄχι μόνον ἐκεῖ ποῦ γράφετε ἀλλὰ πανοῦ ὅπου ὑπάρχει ἔστω καὶ εἰς ἑλλην. *Τρελλὸ Σωφραζέτι*. Ἄν εἶχε ληφθῇ θὰ ἐδημοσιευθῇ ἐν τούτοις δημοσιεύεται σήμερον. *Γ. Ἀγοραστὸν*. Ἡ ἐπιταγὴ δὲν ἐλήφθη ἐξητήθη ἐκ νέου χωρὶς ἀποτελεσμα. Τὰ φύλλα στέλλονται ταυτοχρόνως πρὸς ὅλους τοὺς συνδρομητάς. *Παριζιαν. φανταστικῶν*. Ἐδημοσιεύθη λεπτὰ 50. Θὰ φροντίσωμεν νὰ συστηματοποιηθῇ ὅπως ἐγράφατε. *Χαμόγελο Πόνου*. Εἰς τὰ γραφεῖα μᾶς ὑπάρχει ἐπιστολὴ ἐπ' ὀνόματι σας. *Διαβόλου Κάλτσα*. Δὲν εἶνε προτιμώτερος ὁ φιλολογικὸς διαγωνισμὸς ποῦ θὰ μορφήτε νὰ διαγωνισθῆτε πραγματικῶς; *Ἐβρον*. Ἐδημοσιεύθη οὕτω διότι διαφορετικὰ θὰ ἐστοίχιζε τὸ διπλάσιον. Μετὰ τὴν προκήρυξιν τοῦ δημοψηφίσματος ὄχι ἔνα καὶ δύο ἀλλὰ ὅσα θέλει ἔκαστος δύνανται νὰ ἐγκριθῶν ὁ λῆξις ἐξωφλήθη *Μ. Δημητρίου*. Ἐπιταγὴ ἐλήφθη ἐνεγράφησαν ἅπαντες εὐχαριστῶ. *Χανουμάκι* διὰ τὰ δημοσιευθῶν τὰ ψευδώνυμα, ἔχετε ἐπ' ὄψιν σας ὅτι τὸ ἀγκάθι εἶνε ἐγκριζόμενον ὥστε νὰ τὸ ἀλλάξετε δι' ἄλλου. *Φιλ. Καλογερόπουλον*. Δὲν ἐδημοσιεύθη διότι τὸ ψευδώνυμον διαβολοειδὲς τραῖνο εἶνε ἐγκριζόμενον ἐπ' ὀνόματι ἄλλου. *Φρεϊδερ. Πλεμόν*. Τόσον τὸ καλλίτερον ποῦ γνωρίζετε ἀπὸ τυπογραφικῆν διὰ νὰ μᾶς δικαιολογήσετε. Ἐχερόθητε δρ. μίαν καὶ 25. *Γιάννη Πόνην*. Στείλατε τὸ ὀνοματεπώνυμόν σας. *Πλάτωνα*. Εἰς τὰ γραφεῖα μᾶς ἔχετε δύο ἐπιστολάς. *Ἀθ. Πίπταν*. Δύνανται νὰ ἐγκριθῇ ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς *Θ. Γιαννοῦσην*, *Χ. Κυδώνην*, *Γ. Σάββαν*, *Σ. Βασιλικόπουλον*, *Β. Βοργῆν*, *Δ. Σταματοπούλον*, *Β. Τσώνην*, *Μ. Πολυδούρη*, *Μ. Δημητριάδην*, *Σιμ. Μολζούκαν*, *Εὐρ. Μηλιοῦδην*, *Θεὸ. Κυριαζόπουλον*, *Μ. Δημητρίου*, *Γ. Οἰκονόμου*, *Ζαφ. Καλαράτην*, *Α. Μεταφτην*, *Ἄνυστ. Αναστασίου*, *Δ. Βουζούλιαν*, *Κωνστ. Παππᾶν*, *Δάσκαρην Γκούβαν*, *Γωάν. Οἰκονόμου*, Συνδρομαὶ ἐλήφθησαν ἐνεγράφητε.

Ἡ Τηλεφωνήτρια

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Ἐνεκρίθησαν τὰ ψευδώνυμα :

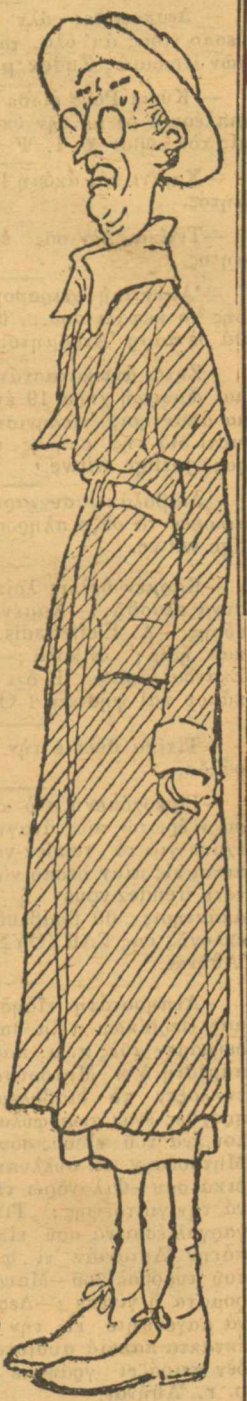
- «Σακρατίω» «Pèle Mêle» «Νυκτοβάτης» «Φίλος τῆς ἀγάπης» «Κατακτητῆς καρδιῶν» «Ἀκτὴ Κοζάνης» «Ἐλκόνουσα Τσιγκάνα» «Ἐρρεῖκος» «Ροκαμβόλ» «Τὸ Ἀγκάθι» «Μυστηριώδης Ἰππότης» «Lustige Mitwe» «Ἐθελοντάκι Ἀμύνης» «Ἄλκης Γιούλης» «Herrikos d'Alliny» «Χίλλ Μυστήριον» «Νεκροθάπτης» «Μαῦρος Κερανός» «Μνηστὴρ τῆς Εὐτυχίας» «Πικροκέντρης» «Πωγοροφόρος Ναυτικὸς» «Καταδικασμένο Ναυτάκι» «Ναυτάκι τῆς Χαλκίδος» «Courat ri viere» «Ἐνας ἔρπνος κούτος» «Ἀναδυμένη Ἀφροδίτη» «Κουρκουμέτος» «Νέα Αμύζην» «Ἐσμεράλδα» «Γιάννης Πόνης».

Τύποις, Α. Δεληγιάννη

ΜΙΣ ΡΟΥΘ ΝΤΑΡΛΙΚΤΟΝ

Ἡ τελευταία λέξις τῆς χειραφετημένης

Εἰμ' ἐγὼ ἡ σοφραζέττα, ποῦ τὰ λέω νῆτα-σκέτα. Θέλω νάμαι σ' ἄνδρα, θέλω ψῆφον γιὰ νὰ γίνω βουλευτίνα, ἐπουργίνα, ρητορίνα —σὰν γαλιάνδρα— καὶ ἀλλοίμονο... ἴτ' ἀφτιά σας. Θάπαρλαρω ὀλοένα, θὰ ψηφίζω νέους νόμους θὰ ἐργάζομαι παντοῦ. Λὲ μ' ἀρέσει πιά τὸ σπῆτι, θέλω νάμαι εἰς τοὺς δρόμους! στῆς Βουλῆς τοὺς διαδρόμους κ' εἰ θὰ δίνω ραντεβού. Στὰ δημόσια γραφεῖα θὰ γινῶ ἰταλλήλινα, καὶ στὰ ἰδιωτικά, θὰ μὲ λένε κελνέρινα εἰς τὰ μιτάρ. στὰ καφενεῖα καὶ στὰ ζαχαροπλαστεῖα, γιὰ νὰ τρώω τὰ γλυκά. Καὶ παππᾶς θὰ γίνω ἀκόμα μ' ὀλοκόκκινο ἕνα ράσο καὶ ψηλὸ στὴν κεφαλή [φαλή]

«Ἄγνωστος Πρόσκοπος» «Παριζιάνα» «Λεοναντοπούλα».

Παρακαλεῖται ὁ κ. Σ. Σ. ὅστις μᾶς ἀπέστειλεν πρὸς ἔγκρισιν τὸ ψευδώνυμον «Zudex» νὰ τὸ ἀλλάξῃ διότι εἶχε ζητηθεῖ προηγουμένως ἡ ἔγκρισις ἀπὸ ἄλλον εἰς τοῦ ὁποῖου τὸ ὄνομα ἐνεκρίθη εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον.

Παρακαλεῖται ὁ ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «Ρωμαῖος Α» νὰ διέλθῃ ἀπὸ τὰ γραφεῖα μᾶς.

Ἄριθ. 10

Δελτίον μετοχῆς εἰς τὰ κέρδη Σάββατον, 9η Μαρτίου 1919

Ὄνοματεπώνυμον.....

Διεύθυνσις.....